

Maria Pięka

Króluj nam Chryste!

Konspekty katechez przygotowujących dzieci i młodzież
do pierwszej rocznicy
Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana

Spis treści

1. Konspekt katechezy przedszkolnej dla trzy- i czterolatków
2. Konspekt katechezy przedszkolnej dla cztero- i pięciolatków
3. Konspekt katechezy dla klas I-III szkoły podstawowej
4. Konspekt katechezy dla klas IV-VII szkoły podstawowej
5. Konspekt katechezy dla gimnazjum
6. Konspekt katechezy dla szkół ponadgimnazjalnych

I. Konspekt katechezy przedszkolnej dla dzieci trzy- i czteroletnich

Temat: Jezusowi Królowi oddajemy nasze serca.

1. Cele katechetyczne:

- uświadomienie, że Pan Jezus jest Królem.
- uczenie modlitwy śpiewem.

2. Słowa klucze:

Jezus Król, tron, korona, berło, serce.

3. Uwagi metodyczne:

pomoce dydaktyczne: ilustracja z Jezusem Królem, piłka, kolorowanka z sercem, koszyk, świeca.

metody: pogadanka, pokaz, śpiew, zabawa muzyczno-ruchowa, praca plastyczna.

literatura i środki audiowizualne: płyta CD z piosenką *Jesteś Królem*.

4. Plan katechezy

Wstęp – ok. 5 min.

Przygotowanie do modlitwy, modlitwa.

Rozwinięcie – ok. 15 min.

Pogadanka z pokazem.

Odsłuchanie piosenki *Jesteś Królem*.

Nauka słów i gestów piosenki, śpiew.

Zakończenie – ok. 10 min.

Ćwiczenie plastyczne.

Modlitwa.

5. Przebieg katechezy

Wstęp

Katechezę rozpoczynamy od przywitania. Zachęcamy dzieci, by się wyciszyły. Proponujemy zabawę w odbicie lustrzane. Dzieci w ciszy naśladowują gesty nauczyciela, ostatnim gestem są złożone ręce. Pytamy dzieci: co oznacza ten gest? Następnie rozpoczynamy modlitwę.

Rozwinięcie

Gdy dzieci usiądą na dywanie, podchodzimy do każdego z ilustracją z Jezusem Królem. Po czym przypominamy zasadę, że aby odpowiedzieć na pytanie, trzeba podnieść rękę. Odpowiada to dziecko, do którego nauczyciel poturla piłkę. Zadajemy pytania:

- Kogo widzimy na obrazku?

- Dlaczego możemy nazwać Pana Jezusa Królem? Jaki ma strój, co trzyma w ręku, na czym siedzi?

- Co dzieci pragną ofiarować Jezusowi Królowi?

Następnie podsumowujemy wypowiedzi dzieci i tłumaczymy, że Pan Jezus jest Królem, kocha nas, ma królewskie prawo i chce, żebyśmy budowali Jego Królestwo w naszym sercu, w rodzinie, w przedszkolu, w naszym mieście i Ojczyźnie. Dziś powiemy wspólnie Panu Bogu, że jest naszym Królem i nauczymy się o tym piosenki. Przez śpiew też możemy się razem modlić.

Po wysłuchaniu piosenki *Jesteś Królem* proponujemy zabawę w echo. Mówimy słowa piosenki, a dzieci po nas powtarzają tekst. Następnie wstajemy i tłumaczymy, że teraz dzieci będą jednocześnie odbiciem lustrzanym i echem. Mówimy słowa i pokazujemy gesty związane z tekstem piosenki, dzieci nas naśladowują. Po nauce wspólnie śpiewamy.

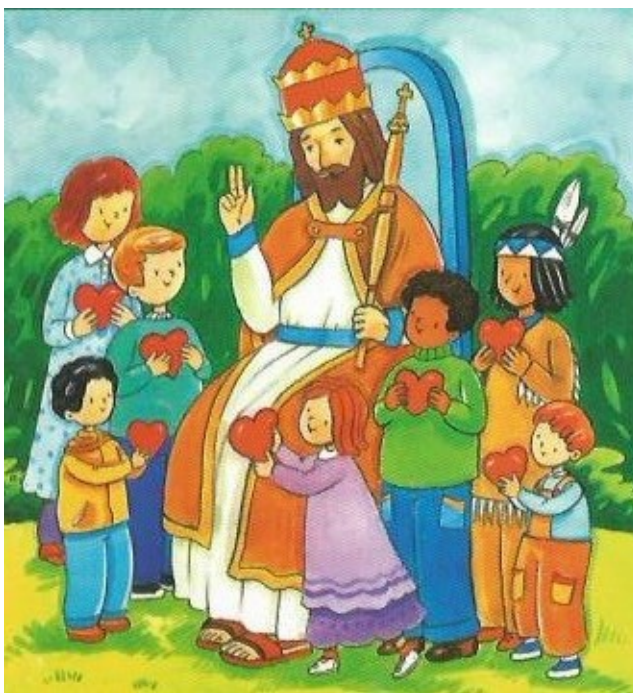
Zakończenie

W ostatniej części katechezy wyjaśniamy, że serce oznacza miłość. Tak jak mamie i tacie dajemy laurki z sercem, bo kochamy rodziców, tak samo pragniemy zrobić serce dla Pana Jezusa –

znak naszej miłości. Rozdajemy kolorowanke. Po skończonym zadaniu dzieci wkładają prace do koszyka. Przed modlitwą zapalamy świecę, tłumacząc, że jej światło ma nam przypominać o obecności Pana Jezusa wśród nas. Koszyk z sercami stawiamy obok. Po znaku krzyża zachęcamy dzieci, by powtórzyły za nami słowa: Panie Jezu, jesteś moim Królem. Kocham Cię!

6. Materiały pomocnicze

A. Ilustracja Marka Sojki z książeczki *Ojciec nasz*, Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu.

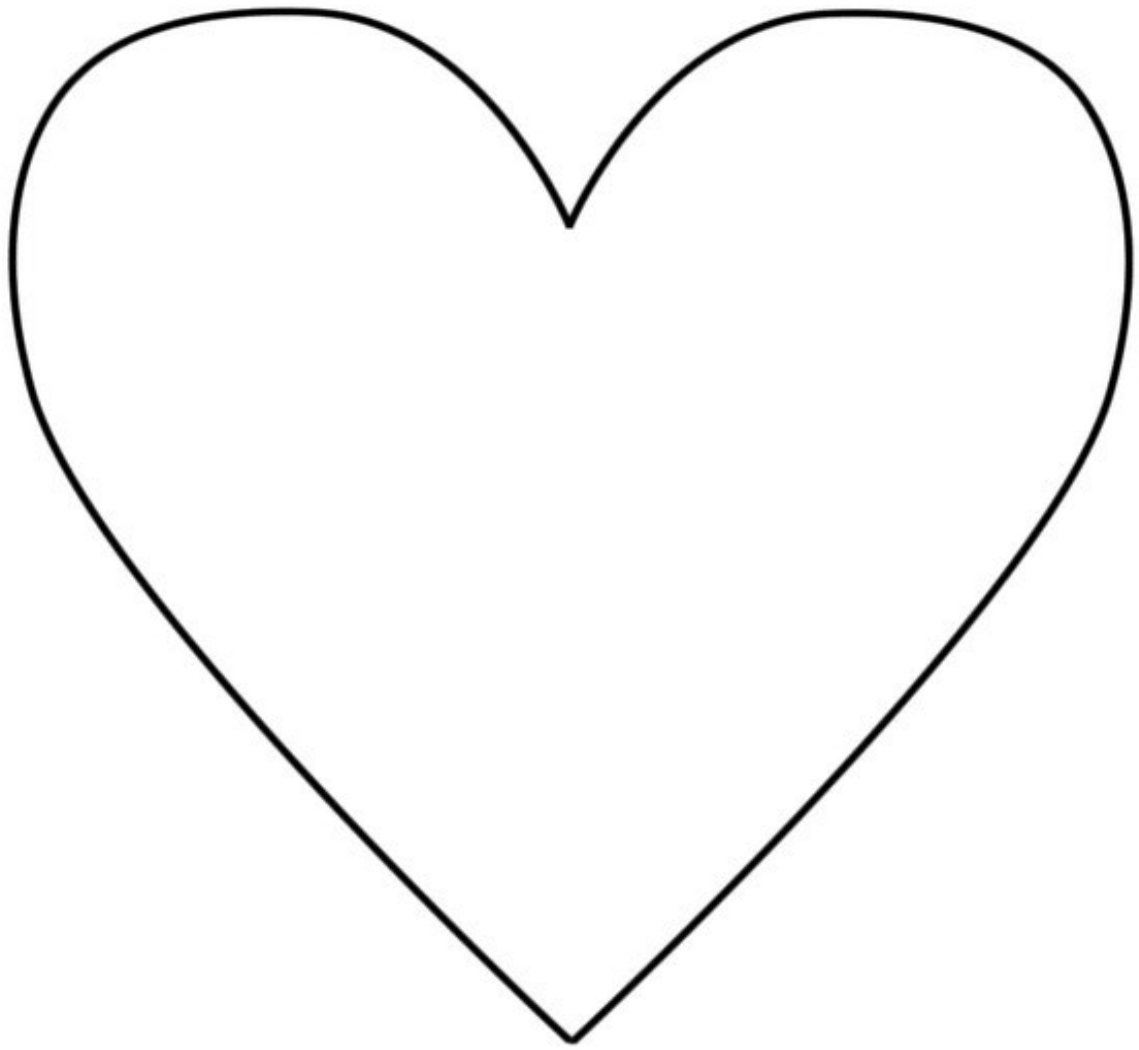

B. Piosenka *Jesteś Królem*.

Jesteś Królem,
Jesteś Królem,
Królem jest Bóg. /x2

Podnieśmy wszyscy nasze serca,
podnieśmy wszyscy nasze dłonie,
stawajmy przed obliczem Pana
wielbiąc Go. /x2

C. Kolorowanka.

II. Konspekt katechezy przedszkolnej dla dzieci pięcio- i sześciolletnich

Temat: Pan Jezus naszym Królem!

1. Cele katechetyczne:

- ukazanie Jezusa jako Króla i Pana.
- wyjaśnienie wartości dobrych uczynków.
- zachęta do modlitwy.

2. Słowa klucze:

Jezus Król, modlitwa, dobre uczynki.

3. Uwagi metodyczne:

pomoce dydaktyczne: obraz Jezusa Króla, kolorowanka z koroną, ozdobiona kartka z treścią Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, piłka, koszyk, świeca.

metody: pogadanka, pokaz, opowiadanie, praca plastyczna.

literatura i środki audiowizualne: opowiadanie M. Piкуła *Skarby dla Jezusa Króla*, płyta CD z piosenką *Jezus to Król, dziś Go wywyższajmy*.

4. Plan katechezy

Wstęp – ok. 5 min.

Modlitwa *Aniele Boży*.

Pogadanka.

Wysłuchanie piosenki *Jezus to Król, dziś Go wywyższajmy*.

Rozwinięcie – ok. 20 min.

Rozmowa kierowana połączona z pokazem.

Opowiadanie *Skarby dla Jezusa Króla*.

Praca plastyczna.

Zakończenie – ok. 5 min.

Pokaz z opisem.

Modlitwa.

5. Przebieg katechezy:

Wstęp

Katechezę rozpoczynamy powitaniem i modlitwą *Aniele Boży*. Wyjaśniamy, że na dzisiejszych zajęciach Anioł Stróż pomoże nam zrozumieć coś bardzo ważnego. Po tym, jak dzieci usiądą w kręgu, zachęcamy dzieci do zachowania ciszy i mówimy: podnosimy ręce do góry, teraz na głowę, na brzuszek i na usta paluszek. Włączamy piosenkę *Jezus to Król dziś Go wywyższajmy*.

Rozwinięcie

Tę część katechezy zaczynamy od pogadanki na temat słów piosenki. Przypominamy zasadę, że aby odpowiedzieć na pytanie, trzeba podnieść rękę. Odpowiada to dziecko, do którego nauczyciel poturla piłkę. Pokazujemy obraz z Jezusem Królem i zadajemy dzieciom pytania:

- Dlaczego nazywamy Jezusa Królem?
- Co to znaczy wywyższać, uwielbiać Jezusa Króla?
- Jakie troski możemy oddać Jezusowi?

Następnie wprowadzamy dzieci w tematykę opowiadania, wyjaśniając, że przeczytamy historię o Krzysiu, który też miał zmartwienie. Czytamy opowiadanie *Skarby dla Jezusa Króla*. Po czym pytamy dzieci:

- Co zasmuciło Krzysia?
- Kogo we śnie zobaczył chłopiec?
- Co ważnego Anioł wytłumaczył Krzysiewi?

Wyjaśniamy dzieciom, że Jezus jest Królem królów, wie o nas wszystko i nas bardzo kocha. Jego królewskie prawo to prawo miłości do Boga i ludzi. Robiąc dobre uczynki i modląc się, oddajemy cześć Jezusowi Królowi i dajemy dobry przykład, świecimy przykładem dla innych. W ten sposób budujemy Królestwo Boże.

Rozdajemy dzieciom kolorowankę z koroną, tłumacząc, że również nasze uczynki wykonane z miłości są naszymi skarby dla Jezusa Króla. Po zakończonej pracy plastycznej dzieci wkładają kolorowanki do koszyka.

Zakończenie

W końcowej części katechezy pokazujemy dzieciom ozdobioną kartkę z treścią Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, opisujemy jego treść i tłumaczymy, że również my w przedszkolu pragniemy uznać Jezusa naszym Królem i Panem. Przed modlitwą zapalamy świecę, obok stawiamy koszyk z pracami dzieci, wyjaśniając, że zapalona świeca oznacza obecność Pana Jezusa, a kolorowanki oznaczają nasz dar dla Niego. Robimy znak krzyża i zachęcamy dzieci, by powtórzyły za nami słowa: Króluj nam Chryste!

6. Materiały pomocnicze

A. Piosenka *Jezus to Król, dziś Go wywyższajmy.*

Jezus to Król, dziś Go wywyższajmy,
Jezus to Król, dziś uwielbiamy Go.
Jezus to Król, dziś Go wywyższajmy,
Jezus to Król, dziś uwielbiamy Go.
Nasze troski, nasze życie oddajemy Jezusowi,
La, la, la, la, laj, laj...

B. Opowiadanie, M. Pikula, *Skarby dla Jezusa Króla.*

Był zimny, wietrzny wieczór. Mały Krzyś siedział na łóżku w swoim pokoju. Lubił patrzeć na gwiazdy, które ozdabiały ciemne niebo. Tym razem jednak nawet ich widok nie poprawił mu humoru. Mama chłopca szybko zauważyła smutek na twarzy synka.

– Wyglądasz na zmartwionego. Co się stało, kochanie? – zapytała.

– Ach, starałem się dziś zrobić coś wyjątkowego i chyba nic mi nie wyszło. – westchnął Krzyś.

– Starałeś się, to już bardzo dużo. – odpowiedziała mama.

– Rano włożyłem tacie rysunek do teczki na dokumenty i tego nie zauważył. W przedszkolu z Filipkiem posprzątałem półkę z książkami, a pani pochwaliła tylko kolegę. Chyba nikt mnie nie zauważa.

Mama podsunęła się do chłopca i łapiąc go za rękę, powiedziała:

– Masz naprawdę dobre serce, ciesz się, że starasz się robić dobre uczynki.

Nagle w pokoju rozbrzmiał dźwięk bijącego zegara – znak, że jest już godzina dwudziesta i czas do łóżka. Jak zawsze przed snem Krzyś ukląkł przy łóżku, żeby się pomodlić.

– Mam pomysł. – powiedziała mama. – Może pomodlimy się do Anioła Stróża. On nie raz też nam pomaga, a my tego nie dostrzegamy. Myślę, że twój niewidzialny przyjaciel dobrze wie, jak się teraz czujesz.

– No tak, rzeczywiście. – odparł chłopiec.

Po modlitwie Krzyś szybko wskoczył do łóżka, szeroko ziewnął i już po kilku chwilach odkład zamknął oczy, zapadł w głęboki sen. We śnie zobaczył piękną złocistą postać ze skrzydłami.

– To chyba mój Anioł Stróż. – pomyślał i w tym samym momencie dostrzegł uśmiech na jego twarzy. Anioł poprowadził Krzysia do błękitnego jeziora. Na jego tafli niczym na ogromnym ekranie przewijały się różne sceny z poprzedniego dnia. Gdy zobaczył scenę, jak starannie robi dla taty rysunek, dostrzegł, że z jego rąk do nieba wzbija się piękny klejnot, o wiele bardziej jaśniejący niż gwiazdy, na które tak lubił patrzeć. Gdy porządkował książki w przedszkolu, kolejny skarb

wzbił się w niebo, ale najbardziej przykuł jego wzrok diament, który pojawił się w czasie modlitwy. Wszystkie skarby zebrał Anioł i zaniósł je przed tron, na którym zasiadał Jezus Król. Każdy klejnot sprawił radość Jezusowi, a ich blask odtąd zdobił koronę Króla królów.

– Bóg widzi wszystko, każdy dobry uczynek. Jeżeli wykonujemy go z czystej miłości, jest on piękny jak drogocenny kamień. Gdy postępujesz dobrze, świecisz przykładem dla innych i Królestwo Niebieskie rozszerza się w ludzkich sercach. – wyjaśnił łagodnym, melodyjnym głosem Anioł.

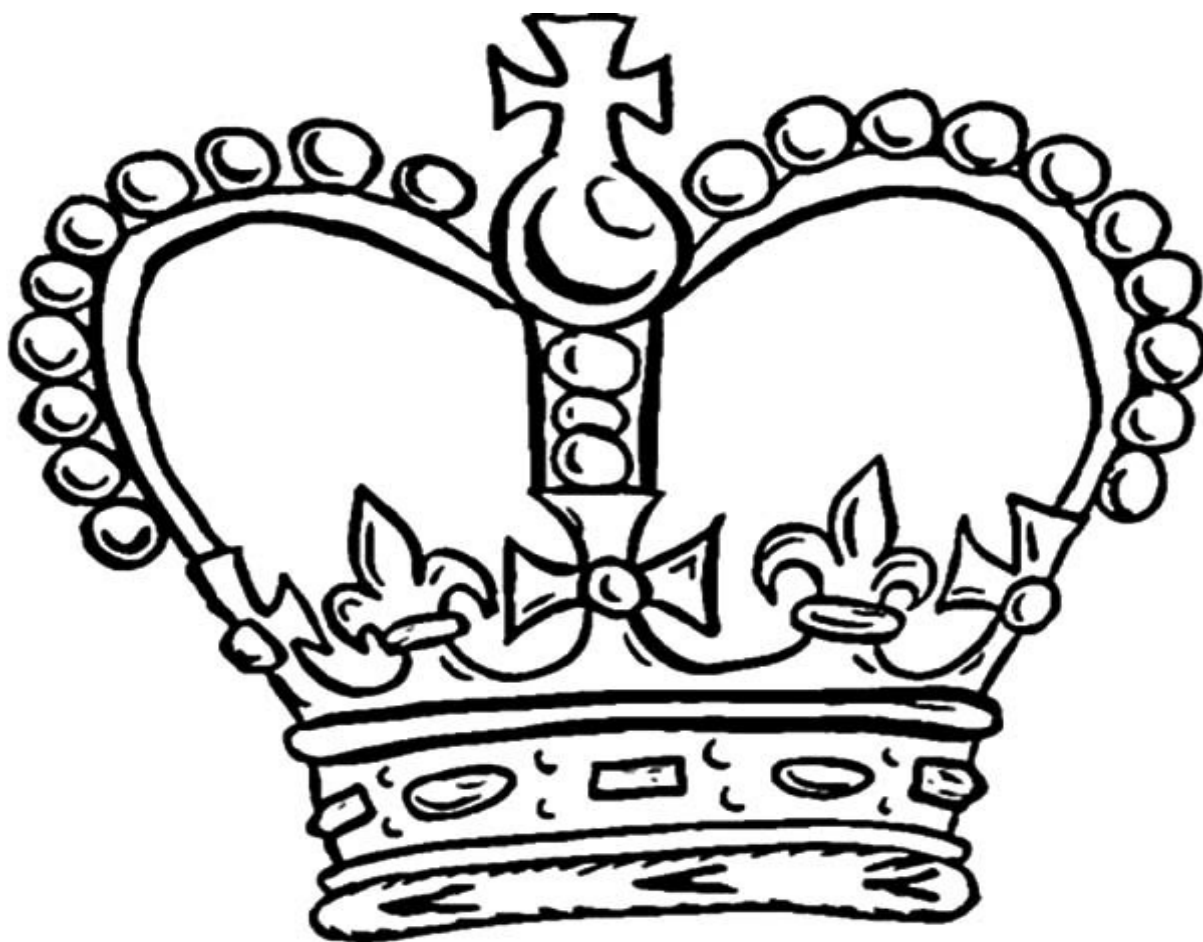
Nagle Krzyś poczuł na swoim czole pocałunek, otworzył oczy i zobaczył uśmiechniętą twarz taty.

– Dziękuję za rysunek, to naprawdę miła niespodzianka! Jeszcze nigdy nie dostałem obrazka z gwiazdzistym niebem. Doskonale narysowałeś gwiazdozbiór Małej Niedźwiedzicy. – powiedział tata.

Krzyś wtulił się w jego ramiona, czuł się szczęśliwy i kochany.

– Chcę świecić przykładem. – pomyślał.

C. Kolorowanka.

III. Konspekt katechezy dla szkoły podstawowej klasy I-III

Temat: Króluj nam Chryste!

1. Cele katechetyczne:

- ukazanie Jezusa jako Króla i Pana.
- zapoznanie z Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.
- zaznajomienie z pieśnią *Króluj nam Chryste*.

2. Słowa kluczowe:

Jezus Król, serce, Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

3. Uwagi metodyczne:

a. pomoce dydaktyczne: zabawkowy miecz, zabawkowa korona, kolorowanka, obraz z Jezusem Królem, komputer, projektor multimedialny, ozdobiona kartka z treścią Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, świeca.

b. metody: pogadanka, rozmowa kierowana, opowiadanie, pokaz, praca plastyczna.

c. literatura i środki audiowizualne: opowiadanie M. Pikuła *Króluj nam Chryste!*, płyta CD z pieśnią *Króluj nam Chryste*, teledysk piosenki Szkółka TGD *Nadejdzie dzień* ze strony internetowej: <https://www.youtube.com/watch?v=aGv8JWHSjBo>

4. Plan katechezy

Wstęp – ok. 10 min.

Modlitwa *Ojcze nasz*.

Pogadanka połączona z pokazem.

Rozwinięcie – ok. 25 min.

Opowiadanie *Króluj nam Chryste!*

Pieśń *Króluj nam Chryste*.

Praca plastyczna.

Zakończenie – ok. 10 min.

Rozmowa kierowana.

Wysłuchanie piosenki Szkółka TGD *Nadejdzie dzień*.

Modlitwa fragmentem Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

5. Przebieg katechezy:

Wstęp

Katechezę zaczynamy od przywitania się i modlitwy. Zachęcamy dzieci do sprawnego przejścia na dywan, mówiąc: Kto mnie słyszy, staje na dywanie, kto mnie słyszy, tupie dwa razy, kto mnie słyszy, siada w kręgu. Gdy dzieci zajmą odpowiednie miejsca, pokazujemy dzieciom zabawkowy miecz i koronę. Pytamy:

- Czy lubicie chodzić na bal przebierańców?
- Kto mi wyjaśni, dlaczego dzieci tak lubią przebierać się za rycerzy i księżniczki?

Rozwinięcie

W tej części zajęć podsumowujemy uzyskane odpowiedzi i zachęcamy do wysłuchania opowiadania *Króluj nam Chryste!* Następnie pytamy:

- Co Ania może zrobić, by być prawdziwą księżniczką. Co może zrobić Andrzejek, by być prawdziwym rycerzem?
- Dlaczego Jezusa nazywamy Królem królów?
- Czy ktoś zna pieśń *Króluj nam Chryste?*

Włączamy płytę CD z pieśnią. Wyjaśniamy dzieciom, że Pan Jezus jest też naszym Królem, a słowa „Króluj nam Chryste” mogą być również naszym hasłem. Jest to tak ważne, że nawet cały

Naród Polski z biskupami dokonał w tym roku Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Pokazujemy dzieciom treść Aktu. Podkreślamy, że my również przyjmujemy Jezusa za Króla. Ozdobą księżniczek Jezusa Króla nie są piękne suknie, lecz dobre uczynki, miłość i modlitwa. Tak samo prawdziwym rycerzem można się stać nie wtedy, gdy mamy miecz i zbroję, ale wtedy, gdy zachowujemy królewskie prawa Pana Jezusa i jesteśmy wierni Królowi królów. Przypominamy, że poznaliśmy dziś pieśń *Króluj nam Chryste* oraz piosenkę zespołu Szkółka TGD *Nadejdzie dzień*. Zachęcamy dzieci, by wsłuchały się w tekst. Włączamy teledysk. Po wysłuchaniu piosenki pytamy:

- Dla kogo wszyscy ludzie klaszczą w dłonie i śpiewają?
- O jakim dniu śpiewa zespół?

Podsumowujemy odpowiedzi uczniów i pokazujemy obraz z Jezusem Królem, omawiamy ilustrację. Zawieszamy obrazek w widocznym dla dzieci miejscu. Następnie rozdajemy uczniom kolorowanek z Jezusem Królem i dajemy polecenie, by po pokolorowaniu rysunku, obok Pana Jezusa narysowali serce z napisanym w środku swoim imieniem. To będzie znak, że pragną służyć Jezusowi Królowi.

Zakończenie

W ostatniej części lekcji zachęcamy uczniów, by zabrali do domu swoje prace. Jeśli chcą, to za zgodą rodziców mogą dorysować serca członków rodziny z imionami rodzeństwa i rodziców. Pan Jezus pragnie być Królem naszych rodzin, miast, naszej Ojczyzny. Tłumaczymy dzieciom, że aby Królestwo Boże mogło wzrastać, pragniemy przyjąć Jezusa za naszego Pana i Króla oraz wypełniać Boże prawo w naszym życiu. Pytamy uczniów:

- Co dzisiaj zrobisz, by Królestwo Boże mogło wzrastać?

Wyjaśniamy uczniom formę modlitwy na zakończenie lekcji. Po słowach katechety mają powtarzać: *Króluj nam Chryste!* Zapalamy świecę, mówiąc *Światło Chrystusa...* i odczytujemy fragment Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana:

„Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Króluj nam Chryste!**

- W naszych sercach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych rodzinach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych parafiach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych szkołach i uczelniach – **Króluj nam Chryste!**
- W środkach społecznej komunikacji – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych miastach i wioskach – **Króluj nam Chryste!**
- W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Króluj nam Chryste!**”

6. Materiały pomocnicze

A. Opowiadanie M. Pikula, *Króluj nam Chryste!*

Ania obudziła się wczesnym rankiem, gdy wszyscy jeszcze spali. Uwielbiała wsłuchiwać się w ciszę poranka, którą rozweselał dobiegający zza okna śpiew ptaków. Domownicy zanurzeni w krainę snów, pochrapywali łagodnie, a Ania wyobrażała sobie, że jest księżniczką dopiero, co wybudzoną ze stuletniego snu. Dziewczynka radośnie podbiegła do dużego plastikowego pudła z zabawkami i z ostrożnością otworzyła je, udając, że zagląda do kufra pełnego skarbów. Wyjęła błękitną suknię obszytą białymi koronkami – strój królowy, który zdobił ją na balu karnawałowym. Szybko włożyła przebranie i z zapalem zaczęła rozczesywać kruczoczarne włosy.

– Muszę znaleźć jeszcze koronę, którą miałam na przyjęciu urodzinowym Oli, wtedy będę wyglądać naprawdę dostojnie. – pomyślała.

Poszukiwania Ani przerwały trzaski dobiegające z sąsiedniego pokoju. Huk i hałas zza ściany

wskazywał na jedno – obudził się Andrzejek. Domysły Ani potwierdziły się, gdy zobaczyła wybiegającego brata. Chłopiec na piżamę miał założoną zbroję zrobioną z kartonu przez tatę, a w rękę trzymał drewniany miecz – pamiątkę po wycieczce na Wawel. Andrzej żwawo podbiegł do siostry.

– Uciekaj dziewczynko, bo w naszym królestwie zamieszkał zły smok, muszę go odnaleźć i pokonać! – krzyczał chłopiec.

– Nie jestem zwyczajną dziewczynką tylko księżniczką Anną. Zobacz, jaką mam suknię. – poprawiła młodszego brata Ania.

– No widzę, ale to tylko zabawa, jesteś Anią i już. – odpowiedział Andrzej.

– W takim razie ty nie jesteś rycerzem tylko małym chłopcem.

– Ej, ale ja się bawię tak na poważnie, a nie na niby. – podsumował Andrzej.

Hałas zrobiony przez dzieci zdążył już obudzić rodziców.

– Dzień dobry poranne skowronki. – powiedziała mama, wchodząc do łazienki.

Tata w tym czasie poszedł do kuchni i włączył ekspres do kawy, jej zapach szybko rozniósł się po całym pomieszczeniu. Zamyślane dzieci usiadły przy stole.

– A co to się stało, że od rana macie zasmucone miny. Myślałem, że się dobrze bawicie. – zaczął rozmowę tata.

– Ach, bo ja chciałabym być prawdziwą księżniczką!

– A ja najprawdziwszym rycerzem na całym świecie! – dodał chłopiec.

– No to musicie mieć prawdziwego króla i prawdziwe królestwo. – odpowiedział tata.

– A gdzie znajdziemy największego króla, któremu mógłbym służyć, jako dzielny rycerz?

– Królem królów jest Pan Jezus. – odpowiedziała mama wchodząc do kuchni.

– Tak, Królem sprawiedliwym, pełnym miłości, takiemu Królowi też pragnę służyć! – oznajmiła z radością Ania.

– Siostra na religii mówiła nam, że witając się możemy też mówić „Króluj nam Chryste”! – dodał Andrzej.

– Zawsze i wszędzie! – szybko odpowiedział tata – Gdy byłem ministrantem, witaliśmy się tak z księdzem. – wyjaśnił.

– To nasze rycerskie hasło. Ono nas zawsze prowadzić będzie. I świecić jak słońce jasno. – zanuciła mama – To są słowa pięknej pieśni.

– Po śniadaniu włączę wam płytę i nauczymy się słów. – dodał tata.

Sobotni poranek w rodzinie Ani i Andrzejka upłynął w szczególnie miłej atmosferze. Dzieci postanowiły jak najwierniej służyć Jezusowi Królowi, zachowując Jego Królewskie prawa.

B. Tekst piosenki *Króluj nam Chryste*.

1. Króluj nam Chryste, zawsze i wszędzie,
To nasze rycerskie hasło.

Ono nas zawsze prowadzić będzie

I świecić jak słońce jasno. /x2

2. Naprzód przebojem młodzi rycerze,
Do walki z grzechem swej duszy.

Wodzem nam Jezus w Hostii ukryty,

Z nim bój nasz zastęp wyruszy. /x2

3. Pójdziemy naprzód, naprzód radośnie
podnosząc w górę swe czoła.

Przed nami życie rozkwita w wiosnie
odważnie, bo Jezus woła. /x2

C. Kolorowanka.

IV. Konspekt katechezy dla szkoły podstawowej klasy IV-VII

Temat: Pragniemy służyć Jezusowi Królowi.

1. Cele katechetyczne:

- ukazanie Jezusa jako Króla i Pana.
- zaznajomienie z Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.
- kształtowanie postawy odkrywania prawdy o Bogu w Piśmie Świętym i nauczaniu Magisterium Kościoła.

2. Słowa klucze:

Jezus Król, Królestwo Boże, Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

3. Uwagi metodyczne:

pomoce dydaktyczne: świeca, komputer, projektor multimedialny, kartka z tekstem Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, kartka z tekstem do analizy, fragment filmu *Opowieści z Narni: Lew, czarownica i stara szafa*.

metody: piosenka, pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu, prezentacja filmu, pokaz.

literatura i środki audiowizualne: Pismo Święte; Katechizm Kościoła Katolickiego, Pallottinum 2009; J. Ratzinger, *Służyć prawdzie*, Wrocław 1986, s. 368; fragment filmu *Opowieści z Narni: Lew, czarownica i stara szafa* (od 110 do 123 min. filmu); CD z piosenką *Wszystkie narody klaskajcie w dłonie*.

4. Plan katechezy

Wstęp – ok. 10 min.

Modlitwa: Psalm 47.

Pogadanka.

Śpiew piosenki *Wszystkie narody klaskajcie w dłonie*.

Rozwinięcie – ok. 25 min.

Rozmowa kierowana.

Praca z tekstem.

Prezentacja fragmentu filmu *Opowieści z Narni: Lew, czarownica i stara szafa*.

Zakończenie – ok. 10 min.

Pogadanka z pokazem.

Modlitwa fragmentem Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

5. Przebieg katechezy

Wstęp

Katechezę zaczynamy od przywitania się i modlitwy w czasie, której odczytamy Psalm 47.

Po zajęciu przez uczniów miejsc, pytamy:

- Jaką prawdę o Bogu odkrywamy w odczytanym psalmie?

Zachęcamy uczniów do wspólnego odśpiewania piosenki *Wszystkie narody klaskajcie w dłonie*.

Jeśli uczniowie nie znają słów, wyświetlamy tekst przez projektor.

Rozwinięcie

W tej części katechezy tłumaczymy, że czytając Biblię, odkrywamy prawdę, iż Pan Bóg jest Królem. Przypomina nam o tym również Magisterium Kościoła i aby lepiej zrozumieć tę prawdę, przeanalizujemy kilka tekstów. Rozdajemy uczniom kartki z tekstami do analizy, po czym wybieramy uczniów, którzy mają odczytać poszczególne fragmenty. Każdy z nich omawiamy z uczniami, po czym prosimy, by w zeszytach odpowiedzieli na pytania zawarte pod tekstami. Po wykonanym zadaniu chętni odczytują odpowiedzi. Podsumowujemy wykonaną przez uczniów pracę.

Następnie zapowiadamy, że obejrzymy wspólnie fragment filmu *Opowieści z Narni: Lew, czarownica i stara szafa*. Jeśli uczniowie nie omawiali tej lektury na lekcjach języka polskiego, streszczamy książkę. Kładziemy nacisk na wyjaśnienie, że C.S. Lewis wplótł w powieść chrześcijańską symbolikę, dzięki której możemy łatwiej sobie wyobrazić, jak służąc Jezusowi, którego w powieści oznacza Aslan i odpierając pokusy diabła, którego symbolizuje Czarownica, możemy urzeczywistnić swoją królewską godność. Włączamy wybrany fragment filmu – od 110 do 123 minuty.

Po prezentacji filmu odcytujemy jeszcze raz słowa z Biblii: „Zwycięscy dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z mym Ojcem na jego tronie” (Ap 3, 21). Wyjaśniamy, że Pan Jezus pragnie być Królem naszych serc, rodzin i naszego Narodu. Jest to prawda tak ważna, że w tym roku dokonany zostanie Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

Zakończenie

Ostatnią część katechezy zaczynamy od pokazania uczniom Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Wyświetlamy jego treść przez projektor. Tłumaczymy, że aby Królestwo Boże mogło wzrastać, my również pragniemy przyjąć Jezusa za Króla i Pana. Wyjaśniamy uczniom formę modlitwy na zakończenie lekcji. Po słowach katechety mają powtarzać: *Króluj nam Chryste!* Zapalamy świecę, mówiąc *Światło Chrystusa...* i odcytujemy fragment Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana:

„Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Króluj nam Chryste!**”

- W naszych sercach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych rodzinach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych parafiach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych szkołach i uczelniach – **Króluj nam Chryste!**
- W środkach społecznej komunikacji – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych miastach i wioskach – **Króluj nam Chryste!**
- W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Króluj nam Chryste!**”

6. Materiały pomocnicze

A. Piosenka *Wszystkie narody klaskajcie w dłonie*.

1. Wszystkie narody klaskajcie w dłonie
Wykrzykujcie Bogu radosnym głosem,
Bo Pan najwyższym jest królem nad całą ziemią.

Ref.:

Śpiewajcie, wszystkie narody
Śpiewajcie, radosnym głosem
Śpiewajcie, Królowi.

2. Bo Bóg króluje nad narodami
Bóg zasiada na swym Świętym tronie
Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi
Więc hymn śpiewajcie:

B. Praca z tekstem:

„Pilate zatem powiedział do Niego: *A więc jesteś królem?* Odpowiedział Jezus: *Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.*” (J 18, 37).

„Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli ktoś posłyszycie mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną. Zwycięscy dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na Jego tronie.” (Ap 3, 20-21).

„Chrystus, Król i Pan wszechświata, stał się sługą wszystkich, *nie przyszedł, aby Mu służyli, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu* (Mt 20, 28). Dla chrześcijanina *służyć Mu – znaczy panować, szczególnie w ubogich i cierpiących, w których Kościół rozpoznaje obraz swego ubogiego i cierpiącego Założyciela*. Lud Boży urzeczywistnia swoją *godność królewską*, żyjąc zgodnie z tym powołaniem do służby z Chrystusem (KKK 786).

Święto Chrystusa Króla jest świętem świeżej daty, lecz jego treść jest tak stara jak sama wiara chrześcijańska, albowiem słowo Chrystus nie jest niczym innym, jak greckim tłumaczeniem słowa „Mesjasz”: pomazaniec, król. Jezus z Nazaretu, ukrzyżowany „Syn cieśli”, jest tak bardzo Królem, że tytułem Królewskim stało się Jego Imię. Nazywając samych siebie chrześcijanami, określamy się sami jako ludzie Króla, jako ludzie, którzy uznają w Nim Króla (w: J. Ratzinger, *Służyć prawdzie*, Wrocław 1986, s. 368).

Odpowiedz na pytania:

1. Dlaczego Boga nazywamy Królem?
2. W jaki sposób możemy otworzyć drzwi Chrystusowi i urzeczywistnić swoją godność królewską?
3. Jaka nagroda, czeka tych ludzi, którzy są wierni Jezusowi Królowi?

V. Konspekt katechezy dla uczniów gimnazjum.

Temat: Jezus Chrystus – Król królów i Pan panów.

1. Cele katechetyczne:

- ukazanie Jezusa jako Króla i Pana.
- kształtowanie postawy wierności Chrystusowi i Jego nauce.
- zapoznanie z Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.
- utrwalanie umiejętności odszukiwania wskazanych fragmentów Pisma Świętego.

2. Słowa klucze:

Jezus Król, Pismo Święte, Królestwo Boże.

3. Uwagi metodyczne:

pomoce dydaktyczne: egzemplarze Pisma Świętego, karteczki z sigłami biblijnymi, kartki A4 z konturami Polski, komputer, projektor multimedialny, świeca.

metody: pogadanka, miniwykład, praca w grupach, prezentacja.

literatura i środki audiowizualne: Pismo Święte, teledysk piosenki ks. Jakub Bartczak *Wolność* ze strony internetowej: <https://www.youtube.com/watch?v=T0wTtg3t45M>, zdjęcia S. B. Rozalii Celakówny ze strony internetowej: <http://www.rozalia.krakow.pl/en/index.htm>

4. Plan katechezy

Wstęp – ok. 10 min.

Modlitwa: Psalm 24.

Pogadanka z prezentacją teledysku piosenki ks. J. Bartczak *Wolność*.

Rozwinięcie – ok. 25 min.

Miniwykład.

Praca w grupach:

Zadanie *Odszukaj...*

Zadanie *Duchowe bezpieczeństwo*.

Zakończenie – ok. 10 min.

Pogadanka.

Modlitwa fragmentem Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

5. Przebieg katechezy

Wstęp

Katechezę rozpoczynamy od przywitania się z uczniami oraz od modlitwy Psalmem 24. Gdy uczniowie zajmą miejsca, prowadzimy pogadankę o treści przeczytanego na modlitwie psalmu. Zapowiadamy, że pokazany zostanie teledysk ks. Jakuba Bartczaka. Wyjaśniamy, że w piosence *Wolność* również usłyszymy, jak Pan Bóg nazwany jest Królem. Zachęcamy do uważnego wsłuchania się w słowa piosenki i włączamy teledysk. Następnie zadajemy pytania:

- Dlaczego Pan Jezus nazwany jest Królem wolności?
- Co nas zniewala?
- Kiedy możemy być naprawdę wolni?

Podsumowujemy wypowiedzi uczniów.

Rozwinięcie

Tę część zajęć rozpoczynamy od przedstawienia życia i misji Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny.

Rozalia Celakówna urodziła się 19 września 1901 r. w podhalańskiej wsi Jachówka. Była najstarszą z ośmiorga dzieci Joanny i Tomasza. Rodzice bardzo troszczyli się o religijne wychowanie swojego potomstwa. Już jako mała dziewczynka Rozalia doświadczała Bożej

obecności. W 1924 r. przeniosła się do Krakowa. Podjęła pracę w szpitalu św. Łazarza w Krakowie. Mimo iż praca była bardzo ciężka, z miłością wykonywała wszystkie obowiązki. Rozalia pomagała chorym nie tylko fizycznie, jako pielęgniarka, ale i duchowo. Często modliła się przy łóżkach pacjentów. Zmarła w opinii świętości 13 września 1944 r.

Rozalia coraz bardziej wzrastała duchowo poprzez codzienną Eucharystię i adorację Najświętszego Sakramentu, starała się upodobnić swe serce do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Miała mistyczne doświadczenia, widziała Pana Jezusa. W wizjach otrzymała od Jezusa Króla polecenie dotyczące Narodu Polskiego: *Jeśli Polska chce ocalić siebie, musi uznać Jezusa swym Królem w całym tego słowa znaczeniu poprzez Akt Intronizacji. Ma być dokonany przez cały Naród, a w szczególności przez władze państwowe i kościelne, które w imieniu Narodu mają wspólnie dokonać w sposób uroczysty tego aktu. Rozalia podkreślała, że Pan Jezus w szczególny sposób chce być naszym Królem, On tego sobie życzy. Polska musi w sposób wyjątkowy, uroczyście ogłosić Pana Jezusa swym Królem przez Intronizację. (...) Intronizacja to nie tylko forma ofiarowania się, ale odrodzenie serc, poddanie ich pod słodkie panowanie Miłości!*

Następnie wyjaśniamy, że w Piśmie Świętym znajduje się wiele fragmentów, które ukazują królewską godność Pana Jezusa, pracując w grupach uczniowie, będą mieli okazję odszukać niektóre z nich. Dzielimy uczniów na kilkusobowe grupy. Rozdajemy zadanie *Odszukaj* z sigłami biblijnymi oraz egzemplarze Pisma Świętego. Gdy uczniowie odnajdą dany fragment biblijny, odczytują go całej klasie. Omawiamy poszczególne cytaty:

„Albowiem Pan jest naszym sędzią, Pan naszym prawodawcą, Pan naszym królem! On nas zbawi!” (Iz 33,22).

„Bóg króluje nad narodami, Bóg zasiada na swym świętym tronie.” (Ps 47, 9).

„Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli ktoś posłyszy mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieszkał, a on ze Mną. Zwycięscy dam zasiąść ze Mną na tronie jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na Jego tronie.” (Ap 3, 20-21).

„Piłat zatem powiedział do Niego: *A więc jesteś królem?* Odpowiedział Jezus: *Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.*” (J 18, 37).

„A królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu – cześć i chwała na wieki wieków. Amen” (1 Tm 1,17).

Przechodzimy do zadania *Duchowe bezpieczeństwo*. Rozdajemy kartki A4 z konturami granic Polski. Wyjaśniamy, by w grupach przedyskutowali, jakie zasady moralne mogą obronić Naród Polski przed odejściem od Jezusa Króla. Uczniowie powinni wpisać zasady przy granicach Polski.

W drugiej części zadania uczniowie mają zaprojektować i narysować wewnątrz konturów Polski znak graficzny, który może symbolizować królowanie Pana Jezusa w naszym Narodzie.

Po wykonanym zadaniu przedstawiciele grup prezentują wyniki pracy.

Zakończenie

W ostatniej części zajęć pokazujemy uczniom Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Wyświetlamy jego treść przez projektor. Tłumaczymy, że aby Królestwo Boże mogło wzrastać, my również pragniemy przyjąć Jezusa za Króla i Pana. Wyjaśniamy uczniom formę modlitwy na zakończenie lekcji. Po słowach katechety mają powtarzać: *Króluj nam Chryste!* Zapalamy świecę, mówiąc *Światło Chrystusa...* i odczytujemy fragment Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana:

„Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Króluj nam Chryste!**

- W naszych sercach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych rodzinach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych parafiach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych szkołach i uczelniach – **Króluj nam Chryste!**
- W środkach społecznej komunikacji – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych miastach i wioskach – **Króluj nam Chryste!**
- W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Króluj nam Chryste!”**

6. Materiały pomocnicze

Zadanie *Odszukaj*

Iz 33, 22	Ps 47,9	Ap 3,20-21	J 18,37	1Tm 1,17
-----------	---------	------------	---------	----------

Zadanie *Duchowe bezpieczeństwo*

VI. Konspekt katechezy dla szkół ponadgimnazjalnych

Temat: W służbie Jezusa Króla – panowanie Chrystusa w nauczaniu i misji Kościoła.

1. Cele katechetyczne:

- ukazanie Jezusa jako Króla i Pana.
- poszerzenie wiedzy o katolickiej nauce społecznej.
- kształtowanie postawy wierności Chrystusowi i Jego nauce.
- zaznajomienie z Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

2. Słowa klucze:

Jezus Król, katolicka nauka społeczna, Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

3. Uwagi metodyczne:

pomoce dydaktyczne: komputer, projektor multimedialny, kartki z tekstem do analizy, świeca.

metody: pogadanka, prezentacja, miniwykład, praca z tekstem, dyskusja.

literatura i środki audiowizualne: Pismo Święte, Pius XI enc. *Quas primas*, teledysk piosenki zespołu Wyrwani z niewoli *Obudź się Polsko* ze strony internetowej:

https://www.youtube.com/watch?v=7_0qRffW05k,

zdjęcia S. B. Rozalii Celakówny ze strony internetowej: <http://www.rozalia.krakow.pl/en/index.htm>

4. Plan katechezy:

Wstęp – ok. 10 min.

Modlitwa – Psalm 2.

Pogadanka.

Rozwinięcie – ok. 25 min.

Miniwykład.

Praca z tekstem.

Dyskusja.

Prezentacja teledysku *Obudź się Polsko*.

Zakończenie – ok. 10 min.

Pogadanka.

Modlitwa fragmentem Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

5. Przebieg katechezy

Wstęp

Katechezę rozpoczynamy od przywitania się i modlitwy Psalmem 2. Omawiamy z uczniami treść psalmu. Podkreślamy, że w Biblii jest bardzo dużo fragmentów, które wyrażają prawdę, że Bóg jest Królem. Zachęcamy uczniów, by wymienili niektóre z nich. Uzupełniamy przykłady uczniów cytatami biblijnymi np.: Iz 33, 22; Ps 47,9; Ap 3,20-21; J 18,37; 1Tm 1,17.

Rozwinięcie

Tę część zajęć rozpoczynamy od przedstawienia życia i misji Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny.

Rozalia Celakówna urodziła się 19 września 1901 r. w podhalańskiej wsi Jachówka. Była najstarszą z ośmiorga dzieci Joanny i Tomasza. Rodzice bardzo troszczyli się o religijne wychowanie swojego potomstwa. Już jako mała dziewczynka Rozalia doświadczała Bożej obecności. W 1924 r. przeniosła się do Krakowa. Podjęła pracę w szpitalu św. Łazarza w Krakowie. Mimo iż praca była bardzo ciężka, z miłością wykonywała wszystkie obowiązki. Rozalia pomagała chorym nie tylko fizycznie, jako pielęgniarka, ale i duchowo. Często modliła się przy łóżkach

pacjentów. Zmarła w opinii świętości 13 września 1944 r.

Rozalia coraz bardziej wzrastała duchowo poprzez codzienną Eucharystię i adorację Najświętszego Sakramentu, starała się upodobnić swe serce do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Miała mistyczne doświadczenia, widziała Pana Jezusa. W wizjach otrzymała od Jezusa Króla polecenie dotyczące Narodu Polskiego: *Jeśli Polska chce ocalić siebie, musi uznać Jezusa swym Królem w całym tego słowa znaczeniu poprzez Akt Intronizacji. Ma być dokonany przez cały Naród, a w szczególności przez władze państwowe i kościelne, które w imieniu Narodu mają wspólnie dokonać w sposób uroczysty tego aktu. Rozalia podkreślała, że Pan Jezus w szczególny sposób chce być naszym Królem, On tego sobie życzy. Polska musi w sposób wyjątkowy, uroczysto ogłosić Pana Jezusa swym Królem przez Intronizację. (...). Intronizacja to nie tylko forma ofiarowania się, ale odrodzenie serc, poddanie ich pod słodkie panowanie Miłości!*

Następnie wyjaśniamy, że Kościół w swoim nauczaniu podkreśla społeczne panowanie Chrystusa, czego wyrazem jest encyklika *Quas primas* papieża Piusa XI o królewskiej godności Chrystusa Pana, ogłoszona 11 grudnia 1925 r. Rozdajemy teksty do analizy, prosimy uczniów o ich przeczytanie i udzielenie odpowiedzi na pytania pod tekstem.

Po skończonej pracy, wybieramy kilku uczniów, którzy odczytują swoje odpowiedzi. Zachęcamy do dyskusji nad tezą: Królowanie Jezusa – ratunkiem dla narodu. Zadajemy pytania pomocnicze:

- Co dziś jest największym duchowym zagrożeniem dla naszego Narodu?
- Jakie działania można podjąć, by Jezus królował w naszej Ojczyźnie?
- Co każdy z nas może zrobić, by rozszerzać Królestwo Boże?

Podsumowujemy dyskusję i pokazujemy uczniom teledysk piosenki *Obudź się Polsko*.

Zakończenie

W ostatniej części zajęć wyjaśniamy, że w tym roku 19 listopada, w przeddzień Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata dokonany zostanie Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana. Wyświetlamy jego treść przez projektor. Tłumaczymy, że aby Królestwo Boże mogło wzrastać, my również pragniemy przyjąć Jezusa za Króla i Pana. Wyjaśniamy uczniom formę modlitwy na zakończenie lekcji. Po słowach katechety mają powtarzać: *Króluj nam Chryste!* Zapalamy świecę, mówiąc *Światło Chrystusa...* i odczytujemy fragment Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana:

„Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Króluj nam Chryste!**

- W naszych sercach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych rodzinach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych parafiach – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych szkołach i uczelniach – **Króluj nam Chryste!**
- W środkach społecznej komunikacji – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Króluj nam Chryste!**
- W naszych miastach i wioskach – **Króluj nam Chryste!**
- W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Króluj nam Chryste!**”

6. Materiały pomocnicze – tekst do analizy

Ojciec Święty Pius XI, Encyklika *Quas primas* (1925 r.)

Błądziłby bardzo ten, kto by odmawiał Chrystusowi Człowiekowi, władzy nad jakimikolwiek sprawami doczesnymi (...) Niech więc rządcy państw nie wzbraniają się sami i wraz ze swoim narodem oddać królestwu Chrystusowemu publicznych oznak czci i posłuszeństwa, jeżeli pragną zachować nienaruszona swą powagę i przyczynić się do pomnożenia pomyślności swej ojczyzny... Jeżeli panujący i prawowici przełożeni będą przekonani, że wykonują władze nie tyle na mocy prawa własnego, ile z rozkazu i w zastępstwie Boskiego Króla, to niezawodnie używać będą swej władzy w sposób święty i mądry oraz będą mieć na względzie dobro publiczne i godność ludzka poddanych... O jakiejże szczęśliwości zażywalibyśmy, gdyby tak jednostki, jak rodziny i państwa pozwoliły, aby Chrystus nimi kierował! (...)

Jeżeli więc dziś rozkazujemy, aby cały świat katolicki czczył Chrystusa jako Króla, tym samym uważamy, że podajemy jedno z najskuteczniejszych lekarstw na nasze czasy, a także i na zarazę, która społeczeństwo ludzkie nawiedziła. A zarazą naszych czasów jest tzw. laicyzm, wraz z jego błędami i niegodziwymi dążeniami... Rozpoczęto od zaprzeczania panowania Chrystusa nad wszystkimi narodami... Powoli zrównano religię Chrystusa z innymi religiami fałszywymi i znizowano ją haniebnie do ich rzędu. Następnie poddano ją władzom świeckimi i pozostawiono na łaskę i niełaskę panujących i rządów. Dalej jeszcze poszli ci, którzy sądzili, że należy zastąpić religię Boską jakąś religią naturalną, jakimś naturalnym poruszeniem duszy... Stąd wielką żywym nadzieję, że doroczne święto Chrystusa Króla, które będziemy teraz corocznie obchodzić, nakłoni społeczeństwa, jak to jest pragnieniem wszystkich, do powrotu do najukochańszego Zbawiciela. Przygotowanie i przyspieszenie tego powrotu słowem i czynem byłoby zaiste zadaniem katolików... Gdy wszyscy wierni powszechnie zrozumieją, że muszą walczyć odważnie i bez ustanku pod sztandarami Chrystusa Króla, będą się starać z gorliwością apostołską, by przyprowadzić do Boga niewierzących i buntowników, i będą się starać, by prawa samego Boga były nienaruszone (...)

Doprawdy, im bardziej pomija się w haniebnym milczeniu najśłodsze Imię naszego Zbawiciela, czy to w zgromadzeniach międzynarodowych, czy w parlamentach, tym głośniejszemu trzeba je wielbić i rozgłaszać wszędzie prawa Królewskiej godności i władzy Chrystusa. Nadszedł wreszcie upragniony przez wszystkich dzień, w którym możemy ogłosić, iż należy uczcić Chrystusa jako Króla całej ludzkości, własnym i szczególnym świętem. (...)

Uroczystość ta obchodzona corocznie po całym świecie przypomni narodom, że do oddawania publicznej czci Chrystusowi i do słuchania Go są zobowiązani ludzie prywatni, jak i władze i rządcy. Przywiedzie im bowiem na myśl dzień sądu ostatecznego, w którym Chrystus, nie tylko wykluczony z życia publicznego, lecz także przez wzgardę zlekceważony i zapoznany, najsurowiej tak wielkie obelgi pomści, ponieważ godność Jego królewska wymaga tego, by wszystkie państwa zastosowały się do przykazań Boskich i zasad chrześcijańskich, równo co do ustanowienia praw, w wykonaniu sprawiedliwości, przy zaprawianiu dusz młodych do zdrowej nauki i czystości obyczajów.

Odpowiedz na pytania:

1. Co zdaniem papieża powinny zrobić narody i rządcy, by przyczynić się do rozwoju swej ojczyzny?
2. Co jest lekarstwem na nasze czasy według Piusa XI?
3. Co jest zarazą współczesnych społeczeństw zdaniem papieża?
4. W jaki sposób możesz przyczynić się do budowania Królestwa Bożego w swoim środowisku?